

היינריך היינה

תרגום || שבעה שירים מאת היינריך היינה

"לילה על עיני, / עופרת בדמי, / בלב כבוי אשכב / בקבר תהומי". שירים מתוך
 "השיבה הביתה", "אינטרמצו לירי" ועוד. תרגום מגרמנית: עמית קרביץ

חמישה שירים מ"ספר השירים" (Buch der Lieder) של היינה, שמהדורתו הראשונה הופיעה ב-
 (1827):

1-2. שירים מתוך המחזור "השיבה הביתה" (Die Heimkehr), שנכתב בשנים 1823-1824.

*

שנים באות, הולכות
 הרבה נקבר, אבד.
 אך בחזי תפעם
 אותה האהבה.

לו רק אראך שנית
 אקד בלב דואב,
 וכך לך אדבר:
 מאדאם, אני אוהב!

*

ידעת: עודני חי,
 כיצד לישן תוכלי?
 הזעם העתיק
 שוב לענני הוא לי.

עתיק זה המזמור,
 האם הוא לך מפר?
 המת כן אל קברו
 אהובתו גרר.

הוי, האמיני לי,
 יצור ענג, משלם:
 אני חי וחזק
 מהמתים כלם!

3. שיר ראשון מתוך המחזור "שירים" (Lieder).

*

בבקר געור ושואל:
 האם היא תגיע היום?
 בערב שוקע, קובל:
 לא, אף לא היום.

בלילה, מצער סתום
 אין בי שנה, אני ער.
 ביום, חולמני ורדום
 נווד לי, הולך וחוזר.

4. שיר מתוך "אינטרמצו לירי" (Lyrisches Intermezzo) מהשנים 1822-1823, שנחשב לאחד השירים הידועים ביותר של היינה, והולחן בידי רוברט שומאן.

*

צְעִיר אֶהֱב עֲלֶמָה
היא לְאַחַר כְּמָהָה
וְהָאֶחָר אֶהֱב
אֶחְרָת, וְנִשְׁאַהּ.

וְהיא בְּזַעֲמָה
אֶרְסָה אֶת הָרָאוּשׁוֹן
שְׂבִדְרָקָה נִקְרָה.
וּלְצְעִיר כֹּה רַע.

כֵּן, זֶה סְפוּר נוֹשֵׁן
אֶךְ כְּחֹדֶשׁ נוֹתֵר.
וְלִמִּי שְׂכָף קָרָה
לְבוּ פְּשוּט נִשְׁבֵּר.

5. שיר מתוך "אינטרמצו לירי" (Lyrisches Intermezzo, 1822-1823).

*

לִילָה עַל עֵינַי,
עוֹפְרָת בְּדַמִּי,
בְּלֵב כְּבוֹי אֲשֻׁכָּב
בְּקֶבֶר תְּהוּמִי.

יִשְׁנֹתִי כֹה הַרְבֵּה,
כְּמָה? אֵינִי חֵשׁ;
יְעוֹרְתִי וְדַבֵּר-מָה
אִז עַל קִבְרִי נִקְשׁ.

"אוּלֵי תִקּוּם כְּבֹר, הֵינְרִיךְ?
הַגְּאֵלָה בְּפִתַח,
וְהַמְתִּים קָמִים,
וְטוֹב יִהְיֶה לְנִצַּח".

אֲבַל עוֹדֵי עוֹר,
אֵינִי יָכֹל לְקוּם;
מֵרֵב דְּמַעוֹת עֵינַי
הִלְכוּ וְנִמְחָקוּ.

"אֲנִשְׁקֶךָ כִּי, הֵינְרִיךְ,
הַלִּילָה יַעֲבֹר;
וּמִלְאָכִים תִּרְאֶה,
שְׁמַיִם, הוֹד וְאוֹר".

אֵינִי יָכֹל לְקוּם,
עוֹד מְדַמֵּם כְּלִי
בְּלֵב, שֶׁם בִּי סוֹבְבָתָּ
פְּגִיוֹן עֲשׂוֹי מַלְיָם.

"לֹאֵט אֲנִיחַ, הֵינְרִיךְ,
יְדֵי כֶף עַל לְבָבִי;
וְשׁוֹב לֹא תִדְמָם,
יִרְפָּא אִז כְּאֲבִד".

אִינִי יָכַל לְקוֹם,
דָּם מְרֹאשֵׁי נִתַּז.
יָרִיתִי לְתוֹכוֹ
כְּשֶׁנִּלְקַחְתָּ אִי-אֶז.

"בְּתִלְתְּלֵי כִי, הַיִּנְרִיד,
הַפֶּצַע אֲמֵלֵא;
רֹאשֶׁךָ יְהִי בְרִיא,
הַדָּם לֹא יַעֲלֶה".

קוֹלָה הִיָּה לֵה טוֹב,
לֵה רֵךְ, כִּי־צַד אֲמַחֶה?
רְצִיתִי אֶז לְקוֹם,
אֶתְהָ לְהִתְאַחֵד;

וְכַח לֵה פְרָאִי
לֵל פֶּצַע בִּי פוֹעֵר
בְּרֹאשׁ וּבְחִזָּה
וּרְאִי! - הַנְּנִי עֵר.

6. שיר מתוך "שירים חדשים" (1844).

*

קְרֵאתִי מִכְתָּבְךָ
לֹא, אֵין בִּי סְעֻרוֹת;
חִדְלָה אֶהְבֶּתְךָ,
אֶךְ הַמְכָתֵב - אֶרְךָ.

שָׁנִים עֶשֶׂר עֲמוּד!
כְּמַעַט סְפָרוֹן, עֲבָדָה!
מִי שְׁמַרְבָּה פְרוּט
אֵינוֹ רוֹצֶה פְרָדָה.

7. שיר ללא כותרת מתוך מחזור השירים "קיטי" מ-1834.

*

הָאֶשֶׁר שְׁאֲתֵמוֹל מֵתֵק
נְגוּז הַיּוֹם, פְּרַח;
אֶף אֶהְבֶּה, לְאֶרֶךְ זְמַן
אֲצָלִי לֹא נְשֹׂאָרָה.

הַסְקָרְנוֹת אֵלֵי חִיקִי
מִסְפָּר נְשִׁים מְשֻׁכָּה;
מִי שֶׁהֲצִיָּצָה אֵל לְבִי
מִיָּד עֲזָבָה, בְּרַחָה.

אֶחַת חוֹרָה לְפָנַי לְכַתָּה,
וְהַשְּׁנִיָּה צְחָקָה;
רֵק קִיטִי בְכִי מֵר בְּכַתָּה
בְּטָרֵם הַסְתַּלְקָה.

* עמית קרביץ הוא מרצה וחוקר בחוג לפילוסופיה באוניברסיטת לודוויג מקסימיליאן במינכן.